

A SUA SANTITA' GIOVANNI PAOLO II

LU PAP' A PUTENZ'

Pe sà menùta re Giuànn,
se sò arrivigliàt a tutt bbànn'.
Quànn ngè la vuluntà,
cùm s'hàn' amministrà!
Hàn' chiandàt' gli pìn,
hàn' chius' i chiusìn,
hàn' aggiustàt' gli palazz',
hàn' luàt' la mennèzza;
ndu vonga passa idd',
hàn' accìs pùr i miscuidd.
Inzomma lu Pap', a l'apparenza,
hadda rì: cùm' yè bell' Putenz'.
Ma pecchè l'hana rì re busche,
a nu lu portene pe gl'iate bbìe,
ndu nge sò re ngènt ammundunàt,
ca rormene nda gli prefabbricàt'.
O pe nda re scòl'!
Ca pe mancanza re struttùr',
fàn' ginnastica mbronda lu mùr.
Lu Pap' r'hadda sapè,
quess' yè la v'rità.
Ha fàtt bbuon' lu Patratèrn',
a cagnà lu iuòrn',
t'av' sci-càffàt' nu nevòn',
a so rumàs' cum' cippùn'.
Lu Cler' ha vist' la malaparàt';
gli sold' r'hàn' accugliùt';
se so cunzigliàt' cu Sand Paganìn',
p'arretràres' gli carrìn'.
A r'hàv' truàt' nu iuòrn allecchèt'
bell' giùst' – giùst' ... lu vendisètt'.